

Łódź, dnia 16 czerwca 2020 r.

Rada Gminy Zławieś Wielka
Urząd Gminy Zławieś Wielka
ul. Handlowa 7
87 – 134 Zławieś Wielka

Radca prawny Beata Cieślak
(adres kancelarii w nagłówku pisma
- biuro w Łodzi)
adres e-mail: office@ckpartners.pl

pełnomocnik:

1. Michała Janiszewskiego
zam. Siemoń 114, 87-133 Rzęczkowo
2. Beaty Klarkowskiej
zam. Siemoń 127, 87-133 Rzęczkowo

Wezwanie

do przestrzegania przepisów prawa w postępowaniu w przedmiocie:

- 1) likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz;**
- 2) przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu**

Działając w imieniu moich Mocodawców – Michała Janiszewskiego oraz Beaty Klarkowskiej (uwierzytelnione odpisy obu pełnomocnictw w załączeniu), w związku z zamieszczeniem w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Zławieś Wielka Ogłoszenia o XIX Sesji Rady Gminy Zławieś Wielka zaplanowanej na dzień 17 czerwca 2020 r. na godz. 14⁰⁰, w porządku obrad której w pkt 3 podpkt 14) – 17) ujęto podjęcie uchwał w sprawie:

- 1) uchylenia uchwały Nr XVIII/138/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 kwietnia 2020 r. w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu,
- 2) uchylenia uchwały Nr XVIII/139/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 kwietnia 2020 r. w sprawie przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu,
- 3) likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz;
- 4) przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu;

wzywam Radę Gminy Zławieś Wielka do przestrzegania przepisów prawa w postępowaniu dotyczącym likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu, w tym w szczególności do niedokonywania autokontroli w odniesieniu do uchwały Nr XVIII/138/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 kwietnia 2020 r. w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz uchwały Nr XVIII/139/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 kwietnia 2020 r. w sprawie przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu z naruszeniem art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.; dalej: „PPSA”) oraz ukształtowanej wykładni w/w przepisu dokonanej przez przedstawicieli literatury przedmiotu oraz sądy orzekające.

Uzasadnienie

W dniu 30 kwietnia 2020 r. Rada Gminy Zławieś Wielka wydała uchwałę Nr XVIII/138/2020 w sprawie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz uchwałę Nr XVIII/139/2020 w sprawie przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu.

Wnioskiem z dnia 13 maja 2020 r. moi mocodawcy wystąpili do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego (dalej: „Organu Nadzoru”) na podstawie art. 241 oraz 242 § 1 ustawy z dnia z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, dalej: „KPA”) w zw. z art. 91 ust. 1, ust. 2 oraz ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz.U. z 2020, poz. 713, dalej: „USG”) o wszczęcie i przeprowadzenie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności w/w uchwał.

Następnie skargami z dnia 28 maja 2020 r. na podstawie art. 101 USG oraz art. 3 § 2 pkt 6 (ewentualnie 5), art. 50 § 1, art. 52 § 1 i § 2, art. 53 § 2a i 54 § 1 PPSA w/w uchwały zostały zaskarżone przez moich mocodawców do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy.

W obu w/w pismach Skarżący zarzucili w/w uchwałom naruszenie szeregu przepisów postępowania, jak również przepisów prawa materialnego, zmierzając do wyeliminowania w/w uchwał z porządku prawnego, tj. niedokonywania przed Radę Gminy zmian w zakresie istniejącej struktury Szkoły Podstawowej w Siemoniu.

Z Ogłoszenia o XIX Sesji Rady Gminy Zławieś Wielka zaplanowanej na dzień 17 czerwca 2020 r. na godz. 14⁰⁰ zamieszczonego w Biuletynie Informacji Publicznej Rady Gminy Zławieś Wielka wynika, że w porządku obrad przewidziano uchylenie spornych uchwał i wydanie nowych uchwał w tym samym przedmiocie.

Uwzględniając powyższe, z uwagi na fakt, że powyższy porządek obrad wskazuje na zamiar Rady Gminy Zławieś Wielka w zakresie wykonania prawa autokontroli w odniesieniu do w/w uchwał, dążąc do zachowania przez Radę Gminy Zławieś Wielka przepisów prawa w postępowaniu w przedmiocie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz przekształcenia Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie poprzez utworzenie Szkoły Filialnej w Siemoniu, wskazują, co następuje:

W literaturze przedmiotu oraz orzecznictwie dominuje stanowisko, zgodnie z którym przewidziane w art. 54 § 3 PPSA prawo do autokontroli nie przysługuje jednostkom samorządu terytorialnego w odniesieniu do wydanych przez nich aktów prawa miejscowego lub innych aktów podejmowanych przez nie w sprawach z zakresu administracji publicznej. Wyłączne uprawnienie do oceny aktów wydanych przez jednostki samorządu terytorialnego zachowuje bowiem właściwy wojewoda na podstawie art. 91 USG oraz sądy administracyjne na podstawie art. 3 § 2 pkt 5 i 6 PPSA, co wskazuje na brak uprawnienia po stronie Rady Gminy Zławieś Wielka w zakresie wykonania autokontroli w odniesieniu do wydanych przez ten organ uprzednio uchwał.

Na potwierdzenie powyższej okoliczności przytoczyć należy następujące głosy:

„Zdaniem Z. Kmiecika odrębnego rozważenia wymaga, jaką formę prawną miałyby przybrać uwzględnienie skargi w całości, gdy skarżący na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. wnosi o stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego albo innego aktu podejmowanego w sprawach z zakresu administracji publicznej przez organy jednostek samorządu terytorialnego. Należy się zgodzić z autorem, że wobec tego, iż wymienionym organom nie przysługuje kompetencja do stwierdzenia nieważności własnego aktu, we wskazanych wyżej przypadkach możliwość korzystania z instytucji autokontroli będzie wyłączona (Z. Kmiecik, Glosa do wyroku WSA w Gliwicach z 18.01.2007 r., II SA/GI 385/06, OSP 2008/4, s. 250 i n.).” [tak: Dauter Bogusław, Kabat Andrzej, Niezgodka-Medek Małgorzata, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Opublikowano: LEX/el. 2019].

„Stanowisko, iż radzie gminy nie przysługuje kompetencja do stwierdzenia nieważności własnego aktu, a więc możliwość skorzystania z instytucji autokontroli, określonej przepisem art. 54 § 3, jest tym samym wyłączona, dominuje również w orzecznictwie wojewódzkich sądów

administracyjnych (por. wyroki WSA: w Łodzi z dnia 5 marca 2013 r., II SA/Łd 1069/12, LEX nr 1303638; w Gliwicach z dnia 2 kwietnia 2014 r., I SA/Gl 18/14, LEX nr 1454752 i w Gliwicach z dnia 8 maja 2014 r., II SA/Gl 348/14, LEX nr 1522563). [tak: Woś Tadeusz (red.), Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. VI, Opublikowano: WK 2016].

„Organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego nie przysługuje kompetencja do stwierdzenia nieważności własnego aktu, więc możliwość skorzystania z instytucji autokontroli, określonej przepisem art. 54 § 3 p.p.s.a. jest tym samym wyłączona.” [tak: Wyrok WSA w Gliwicach z 8.05.2014 r., II SA/Gl 348/14, LEX nr 1522563].

„W przypadku ustalenia wydania uchwały z istotnym naruszeniem prawa wyrok stwierdzający nieważność takiej uchwały na podstawie art. 147 p.p.s.a. stanowi jedyną możliwość wyeliminowania skutków, jakie akt ten wywołał w okresie od daty jego wejścia w życie do daty jego uchylenia. Wyrok taki wywiera bowiem skutek prawny z mocą od dnia podjęcia uchwały (ex tunc). Radzie gminy natomiast nie przysługuje kompetencja do stwierdzenia nieważności własnego aktu, wyłączona jest zatem możliwość skorzystania przez ten organ z instytucji autokontroli, przewidzianej w art. 54 § 3 p.p.s.a.” [tak: Wyrok WSA w Gliwicach z 2.04.2014 r., I SA/Gl 18/14, LEX nr 1454752].

W tym zakresie wskazać należy także, że praktyka organów samorządu terytorialnego w zakresie uchylania własnych uchwał po ich zaskarżeniu przez strony do właściwego sądu administracyjnego czy też skierowaniu przez nie wniosku do wojewody o wszczęcie postępowania nadzorczego celem wyeliminowania wskazanych przez strony w w/w środkach prawnych naruszeń prawa jest wadliwa także z następujących względów, związanych z rodzajem skutków prawnych wywoływanych odpowiednio przez uchylenie oraz stwierdzenie nieważności uchwał:

Stwierdzenie nieważności (przez wojewodę lub sąd administracyjny) następuje aktem deklaratoryjnym, działającym z mocą wsteczną (ex tunc), a więc od daty wydania aktu obarczonego wadą nieważności. Dla oceny wadliwości aktu nie są istotne przepisy prawa materialnego z daty stwierdzenia jego nieważności, lecz przepisy obowiązujące w dacie jego wydania (Matan Andrzej. Art. 91. W: Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, wyd. II. Wolters Kluwer Polska, 2018, tak też wyrok Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z 9.12.2003 r., P 9/02, OTK-A 2003/9, poz. 100).

Tym samym stwierdzenie nieważności uchwały jest środkiem wywołującym dalej idące skutki prawne niż uchylenie aktu przez organ, który go wydał, gdyż *„powoduje, że od samego początku*

zakwestionowane postanowienia nie mogły wywoływać skutków prawnych, kształtować praw i obowiązków" (zob. wyr. WSA z 21.9.2017 r., VIII SA/Wa 130/17, Legalis). Natomiast uchylene aktu prawnego przez organ jednostki samorządu terytorialnego wywołuje jedynie skutek słabszy (ex nunc), czyli eliminuje go z obrotu prawnego od dnia wydania aktu uchylającego. Uchylenie uchwały przed organ jednostki samorządu terytorialnego przed wydaniem rozstrzygnięcia przez Organ nadzoru lub też przez sąd administracyjny prowadziłoby do chaosu prawnego polegającego na wątpliwościach w przedmiocie ustalenia, kiedy utracił moc prawną zaskarżony akt.

Jak wskazuje się w piśmiennictwie, do czasu uprawomocnienia się rozstrzygnięcia nadzorczego organy samorządowe powinny powstrzymać się jakichkolwiek działań prawnych w obrębie zakwestionowanego przez Organ nadzoru aktu prawnego. Podejmowanie kolejnych aktów prawnych związanych z zakwestionowanym aktem prawnym będzie powodowało nieważność tych nowych rozstrzygnięć (Adamczewski Robert, Czy można uchylić zakwestionowaną uchwałę organu gminy i przyjąć nową, rp.pl).

Ponadto, nawet gdyby uznać, że Rada Gminy Zławieś Wielka jest uprawniona do wykonania autokontroli w odniesieniu do wydanych przez nią uchwał, to warunkiem skorzystania z uprawnienia do autokontroli jest uwzględnienie wniesionych przez strony skarg w całości, a więc uznanie za uzasadnione zarzutów oraz wniosków skargi, jak i wskazanej w nich podstawy prawnej oraz doprowadzenie do stanu, w którym istota sprawy zostanie rozstrzygnięta zgodnie z oczekiwaniami skarżących, wynikającymi z treści skarg. W sytuacji, gdy organ nie podziela niektórych zarzutów, nie uwzględnia w całości wniosków, kwestionuje przedstawioną w niej podstawę lub ocenę prawną naruszeń, to nie może wydać rozstrzygnięcia na podstawie art. 54 § 3 PPSA, lecz powinien pozostawić wniosek czy odpowiednio skargę do rozpoznania wojewodzie oraz sądowi, którzy ocenią prawidłowość zaskarżonej decyzji. Nie istnieje bowiem możliwość wybiórczego eliminowania przez organ stwierdzonych naruszeń. W szczególności wykonanie prawa autokontroli nie może sprowadzać się do uchylenia zaskarżonych uchwał, a następnie wydania nowych o rozstrzygnięciu analogicznym jak uprzednio zaskarżone. A zatem nawet gdyby uznać, że Rada Gminy Zławieś Wielka jest uprawniona do wykonania prawa autokontroli w odniesieniu do wydanych przez nią uprzednio uchwał, to autokontrola ta nie mogłaby sprowadzić się do uchylenia wydanych przez Gminę uprzednio uchwał, a następnie wydania nowych, nadal zmierzających do likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu oraz uczynienia z niej Szkoły Filialnej w Siemoniu.

Powyższe potwierdzają następujące głosy:

„Na tle stanu prawnego obowiązującego do 1.06.2017 r. w literaturze najczęściej przyjmowano, że treść art. 54 § 3 p.p.s.a. wskazuje, iż warunkiem skorzystania z uprawnienia do autokontroli jest uwzględnienie skargi w całości, a więc uznanie za uzasadnione zarówno zarzutów oraz wniosków skargi, jak i wskazanej w niej podstawy prawnej. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 18.02.2004 r., III SA 1804/02, ONSA WSA 2005/1, poz. 9, wskazał, że organ podejmujący rozstrzygnięcie w trybie art. 38 ust. 2 ustawy o NSA jest związany treścią żądania skarżącego i nie ma możliwości wybiórczego uwzględnienia skargi. Stanowisko to zachowało pełną aktualność na tle komentowanego przepisu. (...) Z kolei zdaniem Z. Kmiecika zastosowanie komentowanego przepisu wchodzi w grę tylko wtedy, gdy uwzględnienie skargi przez organ administracji publicznej stwarza taki stan sprawy, który byłby następstwem wydania wyroku sądowego, a więc gwarantuje co najmniej taką samą ochronę prawną, jak ochrona wynikająca z użycia jednego z określonych przez przepisy komentowanej ustawy środków (Z. Kmiecik [w:] Polskie sądownictwo administracyjne – zarys systemu, red. Z. Kmiecik, Warszawa 2015, s. 159).” [tak: Dauter Bogusław, Kabat Andrzej, Niezgódka-Medek Małgorzata, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Opublikowano: LEX/el. 2019].

„Warunkiem skorzystania z instytucji autokontroli jest uwzględnienie przez organ administracji publicznej skargi w całości, co oznacza stwierdzenie, że zarówno zarzuty, jak i wnioski oraz wskazana w treści skargi podstawa prawna są uzasadnione. Uwzględnienie skargi w całości oznacza osiągnięcie stanu, w którym istota sprawy zostanie rozstrzygnięta zgodnie z oczekiwaniami skarżącego, wynikającymi z treści skargi.” [tak: Knysiak-Sudyka Hanna, Skarga i skarga kasacyjna w postępowaniu sądownoadministracyjnym. Komentarz i orzecznictwo, wyd. IV, Opublikowano: WKP 2018].

„Podstawowym warunkiem zastosowania trybu przewidzianego w art. 54 § 3 [PPSA – przypis autora pisma] jest uwzględnienie skargi w całości, co oznacza uznanie za zasadne zarówno zawartych w niej zarzutów, podstawy prawnej, jak i wniosków. Organ może skorygować zaskarżone działanie wyłącznie w kierunku pożądanym przez skarżącego. Przez uwzględnienie skargi w całości należy zatem rozumieć doprowadzenie do stanu, w którym istota sprawy zostaje rozstrzygnięta ostatecznie, zgodnie z oczekiwaniem strony wynikającym z jej skargi skierowanej do sądu. W sytuacji, gdy organ nie podziela niektórych zarzutów, nie uwzględnia w całości wniosków, kwestionuje przedstawioną w niej podstawę lub ocenę prawną naruszeń, to nie może wydać rozstrzygnięcia na podstawie art. 54 § 3 [PPSA – przypis autora pisma], lecz powinien pozostawić skargę do rozpoznania sądowi, który oceni prawidłowość zaskarżonej decyzji zgodnie z wymogami art. 134 [PPSA – przypis autora pisma] (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 26 lipca 2012 r., III SA/Łd 495/12, LEX nr 1246291, i wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 3 grudnia 2013 r., II SA/Bd 334/13, LEX nr 1432720). Identycznie orzekł NSA w wyroku z dnia 1 marca 2002 r., V SA 7/01,

LEX nr 109316, i WSA w Warszawie w wyroku z dnia 2 sierpnia 2005 r., VII SA/Wa 1697/04, LEX nr 190762. (...) Nie stanowi również uwzględnienia skargi w całości, o którym mowa w art. 54 § 3, uchylenie zaskarżonej decyzji bez rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Późniejsze wydanie odrębnej decyzji merytorycznej nie ma podstawy prawnej, a zawarcie w niej takiego samego rozstrzygnięcia jak w decyzji uchylonej w ramach autokontroli rażąco narusza powyższy przepis (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2014 r., III SA/Gd 883/13, ZNSA 2014, nr 5, s. 145–151).” [tak: Woś Tadeusz (red.), Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. VI, Opublikowano: WK 2016].

„Art. 54 § 3 [PPSA – przypis autora pisma] stanowi samoistną podstawę prawną do dokonania autokontroli przez organ administracji. Jedyne warunki, jakie musi być spełnione, to uwzględnienie skargi w całości. Podkreśla się przy tym, że uwzględnienie skargi w całości oznacza uznanie za uzasadnione zarzuty oraz wnioski skargi, jak i wskazanej w niej podstawy prawnej - A. Kabat, Skarga do sądu administracyjnego na decyzje Komisji Nadzoru Bankowego (zagadnienia wybrane), „Prawo Bankowe” 2004, nr 12, s. 33 i n. Ocena, czy wskazana przesłanka jest spełniona, powinna nastąpić w kontekście żądania zawartego w skardze.” [tak: Tarno Jan Paweł, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. V, Opublikowano: LexisNexis 2011].

„Warunkiem skorzystania z instytucji samokontroli jest uwzględnienie przez organ administracji publicznej skargi w całości, a więc uznanie przez organ, że zarówno zarzuty, wnioski, jak i wskazana w treści skargi podstawa prawna są uzasadnione (por. szerzej wyr. NSA z 11.5.2011 r., II OSK 811/10, Legalis; wyr. NSA z 11.5.2011 r., II OSK 810/10, Legalis; post. NSA z 10.12.2010 r., II FZ 503/10, Legalis; post. NSA z 11.5.2011 r., II OZ 401/11, Legalis; wyr. NSA z 10.12.2008 r., II OSK 1575/07, Legalis; wyr. NSA z 11.9.2007 r., I OSK 1899/06, Legalis; wyr. WSA w Warszawie z 18.2.2004 r., III SA 1804/02, ONSAiWSA 2005, Nr 1, poz. 9; wyr. WSA w Warszawie z 3.4.2013 r., VIII SA/Wa 1023/12, Legalis; por. także A. Kabat, Skarga do sądu administracyjnego, s. 33–44). Zadośćuczynienie skardze w całości, w rozumieniu art. 54 § 3 PPSA, to doprowadzenie do stanu, w którym istota sprawy zostaje rozstrzygnięta ostatecznie, zgodnie z oczekiwaniami strony wynikającymi z treści skargi. Oczekiwania strony co do załatwienia (zakończenia) sprawy należy odnosić do meritum sprawy, a nie do formalnej kwestii brzmienia rozstrzygnięcia (por. szerzej wyr. WSA w Krakowie z 31.3.2010 r., II SA/Kr 7/10, Legalis). Jeżeli organ administracji publicznej nie uznaje za uzasadnione zarzutów, nie uwzględnia w całości wniosków, kwestionując przedstawioną w treści skargi podstawę lub ocenę prawną naruszeń, to nie może wydać rozstrzygnięcia, lecz powinien przekazać skargę sądowi do rozpoznania. Sąd bowiem, w przeciwieństwie do organu działającego w trybie art. 54 § 3 PPSA, nie jest związany granicami skargi (art. 134 § 1 PPSA) (por. szerzej wyr. NSA z 5.2.2008 r., I OSK 581/07, Legalis). Organ podejmujący rozstrzygnięcie w trybie art. 54 § 3 PPSA nie ma możliwości wybiórczego

uwzględnienia skargi. W przypadku niepodzielenia przez organ niektórych zarzutów, zakwestionowania przedstawionej w skardze oceny prawnej naruszeń prawa bądź nieuwzględnienia w całości wniosków, organ powinien zrezygnować z wydania rozstrzygnięcia w trybie autokontroli i przekazać skargę do rozpoznania sądowi (por. szerzej wyr. WSA w Szczecinie z 2.1.2013 r., II SA/Sz 1043/12, Legalis)." [tak: Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz pod red. prof. zw. dr hab. R. Hauser, prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, Wyd. 6, Warszawa 2019].

„Warunkiem zastosowania autokontroli przez organ administracji publicznej jest uwzględnienie skargi w całości, co oznacza uznanie za zasadne zarówno zawartych w niej zarzutów, podstawy prawnej, a także wniosków.” [tak: Wyrok NSA z 11.05.2011 r., II OSK 810/10, LEX nr 1081914].

„Przez uwzględnienie skargi w całości należy rozumieć doprowadzenie do stanu, w którym istota sprawy zostaje rozstrzygnięta ostatecznie, zgodnie z oczekiwaniem strony wynikającym z jej skargi skierowanej do sądu. Przy czym oczekiwania strony co do załatwienia (zakończenia) sprawy, należy odnosić do meritum sprawy, a nie do formalnej kwestii brzmienia rozstrzygnięcia.” [tak: Wyrok WSA w Krakowie z 21.03.2014 r., II SA/Kr 19/14, LEX nr 1520026].

„O zastosowaniu trybu autokontroli można mówić dopiero wtedy, gdy organ uwzględni bez jakichkolwiek zastrzeżeń nie tylko wnioski skargi, ale i wszystkie jej zarzuty, w tym także stanowisko prawne.” [tak: Postanowienie NSA z 10.12.2010 r., II FZ 503/10, LEX nr 742557].

„Nie jest uwzględnieniem skargi w całości, o którym mowa w art. 54 § 3 p.p.s.a., uchylene zaskarżonej decyzji bez rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Późniejsze wydanie odrębnej decyzji merytorycznej nie ma podstawy prawnej, a zawarcie w niej takiego samego rozstrzygnięcia jak w decyzji uchylonej w ramach autokontroli rażąco narusza powyższy przepis.” [tak: Wyrok WSA w Gdańsku z 23.01.2014 r., III SA/Gd 883/13, ZNSA 2014/5, s. 145–151].

Uwzględniając powyższe, wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

- 2 uwierzytelnione odpisy pełnomocnictw.

BEATA CIEŚLAK
Radca Prawny
Nr wpisu na liście Radców Prawnych
ŁD-M-1418

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisana **Beata Klarkowska** legitymująca się nr PESEL 770922132481 posiadająca dowód osobisty seria/nr CGH 495490, zamieszkała pod adresem ... -, Siemol 117, 87-130 Szpilkowo niniejszym upoważniam:

- 1) radcę prawnego Jacka Klimkowskiego, wpisanego na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi pod numerem Łd-1491,
- 2) radcę prawnego Beatę Cieślak, wpisaną na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi pod numerem Łd-1418,

do reprezentowania mnie przed sądami powszechnymi i administracyjnymi, Sądem Najwyższym, Naczelnym Sądem Administracyjnym, organami administracji publicznej oraz innymi osobami fizycznymi, prawnymi i instytucjami, w sprawie dotyczącej postępowania w przedmiocie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemoniu wraz z utworzeniem w Siemoniu filii Szkoły Podstawowej w Rzęczkowie zainicjowanym uchwałą nr XV/124/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 lutego 2020 r., w tym do składania w moim imieniu oświadczeń woli i wiedzy oraz składania, podpisywania i odbioru dokumentów w zakresie objętym pełnomocnictwem,

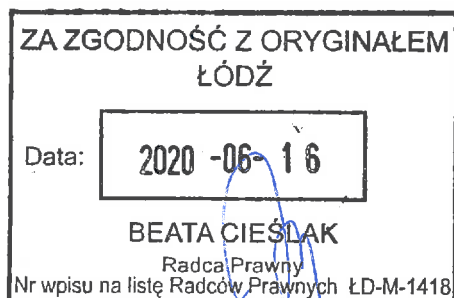
we wszystkich instancjach, z prawem do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Adres do doręczeń:

Radca prawny Jacek Klimkowski

Cieślak Klimkowski Radcowie Prawni Sp. p.
STARA DRUKARNIA, 90 - 520 Łódź,
ul. Gdańska 130, IV Piętro.

Siemol....., dnia 24 04.2020 r.

Beata Klarkowska

Beata Klarkowska

Very faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CKPartners
CIEŚLAK KLIMKOWSKI

Biuro w Łodzi:
Stara Drukarnia
ul. Gdańska 130, IV piętro, 90-520
Łódź
T: +48 42 636 99 00, F: +48 42 636
99 04
e-mail: office@ckpartners.pl

Biuro w Warszawie:
Royal Wilanów
ul. Klimczaka 1, klatka A, II piętro, 02-797
Warszawa
T: +48 22 177 74 27, F: +48 42 636 99 04
e-mail: office@ckpartners.pl

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisany Michał Janiszewski legitymujący się nr PESEL 82000311552 posiadający dowód osobisty seria/nr AT5014426, zamieszkały pod adresem Rzeczka, Siemion 114 niniejszym upoważniam:

- 1) radcę prawnego Jacka Klimkowskiego, wpisanego na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi pod numerem Łd-1491,
- 2) radcę prawnego Beatę Cieślak, wpisaną na listę radców prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Łodzi pod numerem Łd-1418,

do reprezentowania mnie przed sądami powszechnymi i administracyjnymi, Sądem Najwyższym, Naczelnym Sądem Administracyjnym, organami administracji publicznej oraz innymi osobami fizycznymi, prawnymi i instytucjami, w sprawie dotyczącej postępowania w przedmiocie likwidacji Szkoły Podstawowej w Siemioniu wraz z utworzeniem w Siemioniu filii Szkoły Podstawowej w Rzeczku zainicjowanym uchwałą nr XV/124/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 lutego 2020 r., w tym do składania w moim imieniu oświadczeń woli i wiedzy oraz składania, podpisywania i odbioru dokumentów w zakresie objętym pełnomocnictwem,
we wszystkich instancjach, z prawem do udzielania dalszych pełnomocnictw.

Adres do doręczeń:

Radca prawny Jacek Klimkowski

Cieślak Klimkowski Radcowie Prawni Sp. p.
STARA DRUKARNIA, 90 - 520 Łódź,
ul. Gdańska 130, IV Piętro.

Siemion, dnia 24.04.2020 r.

ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM ŁÓDŹ	
Data:	2020 -06- 16
BEATA CIEŚLAK Radca Prawny Nr wpisu na listę Radców Prawnych ŁD-M-1418	

Janiszewski Michał
Michał Janiszewski

Cieślak Klimkowski Radcowie Prawni Spółka Partnerska z/s w Łodzi
wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi,

XX Wydział Gospodarczy KRS, pod numerem KRS: 0000369701, NIP: 7252036082
MBank S.A. 93 1140 2004 0000 3402 7138 0728
ING Bank Śląski S.A. 60 1050 1461 1000 0090 9195 9099

